

Mál nr. 239/2014
M
og V v/ innbústryggingar fjölskyldutryggingar.

Innbrotspjófnaður 16. júní 2014. Brot á varúðarreglu.

Gögn.

1. Málskot móttakið 29. júlí 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 27. ágúst 2014 ásamt myndum og tölvupóstsamskiptum milli V og lögmanns M.

Málsatvik.

M tilkynnti um hvarf muna úr íbúð sinni í bakhúsi við Leifsgötu í Reykjavík til lögreglu þann 16. júní 2014. Í lögregluskýrslu frá þeim degi kemur fram að M kveðst hafa farið að heiman um kl. 18 daginn áður og komið heim að morgni þar sem hún hafi séð að búíð hafi verið að brjóta upp glugga og fara inn í íbúðina. Ýmsir hlutir hafi verið teknir og á vettvangi voru skilaboð á bréfmiða sem og hafi sígarettupakki með erlendri áritun verið skilinn eftir. Í lögregluskýrslu eru myndir af bréfmiðanum sem og sígarettupakkanum.

M telur að hún eigi rétt á bótum úr innbústryggingu sinni vegna þeirra muna teknir voru. M vísar til þess að hún hafi tryggilega lokað gluggum og læst kyrfilega áður en hún fór að heiman og vísar til þess að hún sé fullmeðvituð um hættu á innbrotum vegna slíkrar reynslu nokkrum árum áður. Einnig vísar M til þess að þegar skoðunarmaður V hafi komið á vettvang til að skoða ummerki á glugga hafi verið búíð að laga hann þar sem sú skoðun hafi ekki átt sér stað fyrr en um 5 vikum eftir tjónið. Einnig vísar M til þess að ummerki um innbrot hafi verið í íbúðinni allri um að brotist hafi verið inn.

V lýsir afstöðu sinni til bótaskyldu með því að vísa til gr. 4.6. í váttryggingarskilmálum þar sem fram kemur að váttryggingin taki til innbrota m.a. í læsta íbúð. Í sömu grein kemur fram að það sé skilyrði greiðsluskyldu að á vettvangi séu greinileg ótvíræð merki þess að brotist hafi verið inn. Í sama ákvæði skilmálanna kemur fram varúðarregla um að læsa beri tryggilega íbúðarhúsinu, bílum eða öðrum þeim stöðum sem váttrygging þessi tekur yfir þegar þessir staðir eru mannlausir eða heimilisfólk í svefni. Af bréfi V dags. 27. ágúst sl. verður ekki annað ráðið en að V byggi fyrst og fremst á því að M hafi brotið gegn varúðarreglu váttryggingarskilmála með því að hafa ekki lokað glugga í samræmi við fyrirmæli þeirrar reglu. Vísar V þar til mynda sem skoðunarmaður V tók á vettvangi og til samanburðar til mynda sem hafi verið teknar á vettvangi innbrots þar sem gluggi hafi sannanlega verið spenntur upp. V telur að ef stormjárn á glugga í íbúð M hafi verið krækt aftur eins og varúðarregla skilmála gerði ráð fyrir hefði það bagnað þegar glugginn var rifinn upp sem go hefðu verið ummerki á gluggafaginu og umjgörð eftir áhald eða verkfæri sem notað hefði verið. Verður afstaða V ekki skilin öðruvísi en að það telji sig geta takmarkað ábyrgð sína að fullu vegna umrædds brots M.

Álit.

Ágreiningur í málinu snýr að því hvort bæta eigi tjón M vegna ætlaðs innbrots í íbúð M sem er í bakhúsi við Leifsgötu í Reykjavík 15. eða 16. júní 2014, en við það voru fjarlægðir munir í eigu M. Gögn málsins sýna að allar líkur eru á að farið hafi verið inn í íbúðina í gegnum glugga en ágreiningur er um hvort M hafi brotið gegn varúðarreglu váttryggingarskilmála (gr. 4.6.) sem segir að læsa beri tryggilega stöðum sem váttryggingin tekur yfir þegar þessir staðir eru mannlausir eða

heimilisfólk í svefni. Ennfremur kemur fram í umræddri varúðarreglu að það beri að loka gluggum og krækja aftur og ganga að öðru leyti þannig frá að óviðkomandi eigi ekki greiðan aðgang að verðmætum. Í váttryggingarskilmálum er einnig vitnað til laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga sem geyma ófrávíkjanlegar reglur sem varða samningssamband milli váttryggingartaka og váttryggingafélags. Líta verður til ákvæða skilmálanna í ljósi túlkunar á umræddum lögum, þá sérstaklega 26. gr. þeirra. Þar kemur fram að váttryggingafélag geti takmarkað ábyrgð sína að fullu eða að hluta ef brotið er gegn varúðarreglum sem tilgreindar eru í váttryggingaskilmálum. Varúðarreglur eru skilgreindar í 2. gr.e. í lögnum sem þær reglur sem geyma fyrirmæli til váttryggingartaka um tilteknar ráðstafanir t.d. um það hvernig geyma skuli váttryggðan hlut. Varúðarregla í skilmálum V gefur þau fyrirmæli til M að hann loki gluggum og kræki aftur og gangi þannig frá að óviðkomandi eigi ekki greiðan aðgang að verðmætum. Um er að ræða fyrirmæli um geymslu innbús M í skilningi 2. gr. laganna og eru þau fyrirmæli nokkuð skýr.

Á V hvílir sönnunarbyrði um það hvort M hafi brotið gegn varúðarreglunni. Við mat á því verður að líta til upplýsinga í lögregluskýrslu sem og mynda af vettvangi. Þykir sýnt af þeim gögnum að líkur á því að stormjárn í glugga íbúðar M hafi verið krækt aftur og glugginn þannig spenntur upp eru hverfandi m.v. þau ummerki sem hægt var að staðreyna á vettvangi. V því hafa sýnt fram á að M hafi brotið varúðarreglu gr. 4.6. í váttryggingarskilmálum. Skv. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga getur váttryggingafélag við þær aðstæður, og ef það áskilur svo í váttryggingarskilmálum, takmarkað ábyrgð sína að fullu eða að hluta við þær aðstæður ef sök váttryggðs er ekki óveruleg. Í 3.gr. sameiginlegra skilmála fjölskyldutryggingar V kemur slíkur áskilnaður fram. V hefur því rétt til að takmarka ábyrgð sína og við mat á því skv. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga verður að líta til þess hvernig varúðarreglu var ekki sinnt, hversu mikil sök váttryggðs er, hvernig váttryggingaratburð bar að og atvika að öðru leyti.

Ljóst er að varúðarreglur um hvernig váttryggður skilur við húsnæði sitt m.t.t. þess að ókunnugir komist ekki inn skipta miklu máli í innbústryggingum. Að brjóta gegn varúðarreglu sem gefur skýr fyrirmæli um að loka glugga og krækja aftur hefur því nokkur áhrif á stöðu M. Sök hennar er að sama skapi nokkur með því að að hafa ekki gengið tryggt frágang gluggans með skýrari hætti en verður að telja að mikilvægt hafi verið að gæta þessa í ljósi þess að íbúð M var á jarðhæð í bakhúsi þar sem greiður aðgangur er að umræddum glugga. Miðað við þær upplýsingar sem liggja fyrir um ummerki á glugganum verður að telja að þau hefðu verið meira afgerandi ef stormjárn gluggans hefði verið krækt aftur. Til þess verður þó að líta að einhver ummerki eru um að átt hafi verið við gluggann þannig að aðgangur þeirra sem fóru þar inn með ólögumætum hætti hefur ekki verið alveg hindrunarlaus. Með hliðsjón af öllu þessu telst félagið ekki geta takmarkað ábyrgð sína að fullu. Verður miðað við að M eigi rétt á bótum vegna ¼ hluta tjóns vegna innbrotspjöfnadaðar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum sem nema ¼ verðmætis þess sem stolið var íbúð hennar í júní 2014.

Reykjavík 16. september 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.